

הקדמה

אמר רבי, כל העוסק בפרק שירה בעולם הזה, זוכה ללמוד וללמוד, לשמר ולעשות ולקיים, ותלמודו מתקיים בידו, ונצול מניצור הרע, ומפגע רע, ומזבזבז הקבר, ומדינה של גיהנום, ומזבזבז של משיון, ומאריך ימים, וזוכה לימות המשיח, ולחיי העולם הבא:

תניא אמר רבי אליעזר, כל האומר שירה זו בעולם הזה, זוכה ואומר לעולם הבא, שנאמר אז ישיר במשה, שר לא נאמר אלא ישיר אותו לעתיד לבוא:

תניא רבי אליעזר הגדול אומר, כל העוסק בפרק שירה זה בכל יום, מעיד אני עליו שהוא בן העולם הבא, ונצול מפגע רע, ומניצור הרע, ומדין קשה, ומשטן, ומכל מיני משויות ומזיקין. גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת דרכי ולשמור מצוותי ונתי. נצור תורתך בכלבך ונגד עיניך תהיה יראתי. שמור פיה ולשונך מכל זוטא ואשמה, ואני אהיה עמך בכל מקום שתלך, ואלמדך שכל ובינה מכל דבר. והוי יודע שכל מה שברא הקדוש ברוך הוא לא בראו כי אם לכבודו, שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

אמרו וז"ל על דוד מלך ישראל, בשעה שסים ספר תהלים וזוה דעתו עליו ואמר לפני הקדוש ברוך הוא, יש ברנה שבראת בעולמך שאומרת שירות ותשבחות יותר ממני. באותה שעה נודמנה לו צפרדע אונת, ואמרה לו, דוד אל תוון דעתך עליה, שאני אומרת שירות ותשבחות יותר ממך. ולא עוד אלא כל שירה שאני אומרת ממשלת עליה שלשת אלפים משלים, שנאמר וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו וזמשה ואלף. ולא עוד אלא שאני עוסקת במצוה גדולה, וזו היא המצוה שאני עוסקת בה, יש בשפת הים מין אנוך שאין פרנסתו כי אם מן המים, ובשעה שהוא רעב נוטלני ואוכלני. זו היא המצוה. לקיים מה שנאמר אם רעב שונאך האכילהו לזוה, ואם צמא השקהו מים, כי גזולים אתה וזוהה על ראשו, וני ישלם לך. אל תקרי ישלם לך אלא ישלימו לך:

פרק ראשון

שמים אומרים. השמים, מספרים כבוד אל; ומעשה ידיו, מגיד הרקיע: (תהלים יט ב)

ארץ אומרת. ליהודה הארץ ומלואה; תבל, וישבי בה: (תהלים פרק כד א) ואומר. מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק: (ישעיהו כד טז)

עַן עֲדָן אֹמֵר. עוֹרֵי צָפוֹן וּבֹאֵי תִימָן, הַפְּיוּזֵי זָנֵי יָזְלוּ בְּשָׁמַיִם; יָבֵא דוֹדֵי לְגִזּוֹ, וַיֵּאכַל
פָּרִי מִגְדָּיו: (שיר השירים ד טז)

גִּיהֲגֵם אֹמֵר. כִּי הִשְׁפִּיעַ גֶּפֶשׁ שִׁקְקָה; וַנִּפֶשׁ רַעְבָּה מִלֵּא טוֹב: (תהלים קז ט)

מִדְּבַר אֹמֵר. יִשְׁשׂוּם מִדְּבַר וַצִּיָּה; וְתַגֵּל עֲרָבָה וְתִפְרוּז כּוֹנֵנֶצֶלֶת: (ישעיהו לה א)

שְׁדוֹת אֹמְרִים. יְהוָה, בְּזוֹכְמָה יִסֹּד אֶרֶץ; כּוֹנֵן שָׁמַיִם, בְּתַבּוּנָה: (משלי ג יט)

מִיָּם אֹמְרִים. לְקוֹל תִּתּוּ הַמּוֹן מִיָּם בְּשָׁמַיִם, וַיַּעַל זְשָׁאִים מִקְצֵה אֶרֶץ (ירמיה נא
טז)

יָמִים אֹמְרִים. מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים, אֲדִירִים מִשְׁפָּרֵי יָם; אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה:
(תהלים צג ד)

גְּהָרוֹת אֹמְרִים. גְּהָרוֹת יְמוֹזָאוּ קָף; יוֹזָד, הָרִים יִרְצָנוּ: (תהלים צז וז)

מַעֲנִיּוֹת אֹמְרִים. וְשָׂרִים פּוֹזְלִים כָּל מַעֲנֵי בָּה: (תהלים פז ז)

פֶּרֶק שִׁנִּי

יוֹם אֹמֵר. יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ אֹמֵר; וְלִלְלָה לְלִלְלָה, יוֹזָה דָּעַת: (תהלים יט ג)

לִלְלָה אֹמֵר. לְהַגִּיד בְּבִקָּר וּנְסִדָּה; וְאִמּוֹנָתָה, בְּלִילוֹת: (תהלים צב ג)

שָׁמֶשׁ אֹמֵר. שָׁמֶשׁ יִרְוֹן עָמֵד וְבִלְהָ; לְאוֹר וּזְצִיָּה יְהַלְכוּ, לְגִזָּה בְּרִק וּזְצִיָּתָה:
(זבבוק ג יא)

יִרְוֹן אֹמֵרֶת. עֲשֵׂה יִרְוֹן לְמוֹעֲדִים; שָׁמֶשׁ, יִדַּע מִבּוֹאוֹ: (תהלים קד יט)

כּוֹכְבִים אֹמְרִים. אֲתָה הוּא יְהוָה לְבִדָּה, אֲתָה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל צָבָאָם, הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאֲתָה מוֹזִיָּה אֶת כָּלָם;
וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּנּוּוּיִם: (זוֹמִיָּה ט ו)

עֲבִים אֹמְרִים. יִשֵּׁת וּזְשָׁה סִתְרוֹ, סְבִיבוֹתָיו סִפְתּוֹ; וּזְשִׁכַת מִיָּם, עֲבֵי שְׁוֹקִים:
(תהלים יז יב)

עֲנֵנֵי כְבוֹד אֹמְרִים. אֵף בְּרֵי יִטְרִינוּ עֵבֶב; יִפִּיץ, עֲנֵן אֹרוֹ: (איוב לז יא)

רוזן אומר. אומר לצפון תני, ולתימן אל תכלאי; הביאי בני מרוזוק, ובנותי בקצה הארץ: (ישעיה ב' ו')

ברקים אומרים. ברקים למטר עשה; מוצא רוזן מאצרותיו: (תהלים קל"ז)

טל אומר. אהיה כטל לישראל, יפרו פשושנה; ויה שרשיו כלבנון: (הושע י"ד)

שמים אומרים. שם גרבות תניף אלהים; גולתך וגלאה, אתה כוננתה: (תהלים ס"ז)

פרק שלישי

איכות ששדה אומרים. אז ירננו עצי היער; מלפני יהוה, כי בא לשפוט את הארץ: (דברי הימים א ט"ז ל')

גן אומרת. כה אומר יהוה, כאשר ימצא התירוש באשכול, ואמר אל תשוזיתו, כי ברכה בוג; בן אעשה למען עבדי, לבלתי השוית הכל: (ישעיה ס"ה ו')

תאנה אומרת. נצר תאנה יאכל פריה: (משלי כ"ז יז)

רמון אומר. כפלו הרמון רקתך, מבעד לצמתך: (שיר השירים ד' ג')

תמר אומר. צדיק כתמר יפרו; פאר כלבנון ישנה: (תהלים צ"ב י')

תפוז אומר. כתפוז בעצי היער, בן הודי בין הבנים; בצלו וזמרתו וישבתו, ופריו מתוק לזכיו: (שיר השירים ב' ג')

שבלת וזטים אומרת. שיר המעלות; מבעמקים קראתיה יהוה: (תהלים קל"א)

שבלת שעורים אומרת. תפלה לעני כי יעטף; ולפני יהוה, ישפך שיוזו: (תהלים קכ"א)

שאר השבולים אומרים. לבשו כרים הצאן, ועמקים יעטפו ברי; יתרועעו, אף ישירו: (תהלים ס"ה י')

ירקות ששדה אומרים. תלמיה רוח גודיה; ברבים תמנגנה, צמורה תברך: (תהלים ס"ה י')

דְּשָׂאִים אוֹמְרִים. יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם; יִשְׁמְחוּ יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: (תהלים קד לא)

פֶּרֶק רְבִיעִי

תִּרְנָנֹול אוֹמֵר. בְּשַׁעַה שָׁבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶצֶל הַצְּדִיקִים בְּעֵן עֵרֶן, זוֹלָפִים כָּל אִלְנֵי עֵן עֵרֶן בְּשָׁמַיִם, וּבְמִרְנָנִים וּבְמִשְׁבּוֹזִים, וְאִן עִם הוּא מִתְעוֹרֵר וּבְמִשְׁבּוֹז:

בְּקוֹל רֵאשׁוֹן אוֹמֵר. שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחוֹי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלֹוֹמָה: (תהלים כד ז-ו)

בְּקוֹל שְׁנֵי אוֹמֵר. שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחוֹי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה: (תהלים כד ט-י)

בְּקוֹל שְׁלִישִׁי אוֹמֵר. עֲמִדוּ צְדִיקִים וְעִסְקוּ בַתּוֹרָה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁכֵרְכֶם כְּפוּל לְעוֹלָם הַבָּא:

בְּקוֹל רְבִיעִי אוֹמֵר. לִישׁוּעָתָה קְוִיתִי יְהוָה: (בראשית מט יז)

בְּקוֹל זְמַיְשִׁי אוֹמֵר. עַד מָתִי עֲצֹל תִּשְׁכַּב, מָתִי תִקְוִים מִשְׁנֵיתָה: (משלי ו ט)

בְּקוֹל שִׁישִׁי אוֹמֵר. אֵל תִּתְּהֵב שִׁנָּה פֶּן תִּנְרָשׁ; פִּקּוּז עֵינֶיךָ שְׂבַע לְוָם: (משלי כ יג)

בְּקוֹל שְׁבִיעִי אוֹמֵר. עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִיהוָה; הִפְרוּ, תוֹרְתָה: (תהלים קיט קכו)

תִּרְנָנֹולת אוֹמֵר. נָתַן לְוָם לְכָל בְּשָׂר; כִּי לְעוֹלָם וּנְסִדּוּ: (תהלים קלו כה)

יוֹנָה אוֹמֵר. כְּסוּס עֲגוּר כֵּן אֶצְפָּצֵף, אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה; וְלֹו עֵינֵי לְמָרוֹם, אֲדַעֵי עֲשָׂקָה לִי עֲרִבְנִי: (ישעיה לז יד)

אוֹמֵר יוֹנָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִיוּ מַזְזוֹתֵי מְרוֹרִים כְּזִית בְּיָדָה, וְאֵל יְהִיוּ מִתּוֹקִים כְּדָבֵשׁ, עַל יְדֵי בְּשָׂר וְדָם:

נֶשֶׁר אוֹמֵר. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיְצָה, לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם; אֵל תְּזוּן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סֶלָה: (תהלים נט ו)

עֲגוּר אוֹמֵר. הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר; בְּנִבְלַ עֲשׂוֹר, וְאָמְרוּ לוֹ: (תהלים לג ב)

צפור אומר. גם צפור מציאה בית, ודרור קן לה אשר שתה אפרוניה, את
מוזוונתיה יהוה צבאות מלכי ואלהי: (תהלים פד ד)

סוגית אומרת. למען יזמרף כבוד ולא ידם; יהוה אלהי, לעולם אודך: (תהלים
לג יג)

טסית אומרת. עזרי מעם יהוה; עשה, שמים וארץ: (תהלים קכא ב)

ציה אומרת. אור זרע לצדיק, ולישרי לב שמונה: (תהלים צו יא)

רצפי אומר. נזמנו נזמנו עמי; יאמר אלהיכם: (שעיה מ א)

וזסידה אומרת. דברו על לב ירושלים וקראו אליה, כי מלאה צבאה, כי נרצה
עונה; כי לקונה מיד יהוה, כפלים בכל וטאתיה: (שעיה מ ב)

עורב אומר. מי יכין לערב, צידו כי ילדו (ילדיו) אל אל ישועו: (איוב לז מא)

זרזיר אומר. ונדע בגוים זרעם, וצאצאיהם בתוך העמים; כל ראיהם יפירום, כי
הם זרע ברך יהוה: (שעיה סא ט)

אזו שבבית אומרת. הודו ליהוה קראו בשמו; הודיעו בעמים, עכילותיו: שירו לו
זמרו לו; שיוזו, בכל נפלאותיו: (תהלים קה א-ב)

אזו הבר המשוטטת במדבר. פשרואה את ישראל עוסקים בתורה אומרת. קול
קורא במדבר, פנו דרך יי, ישרו בערבה מסלה לאלהינו: (שעיה מג ג) ועל
מציאות מוזוונתיה במדבר אומרת. ארור הגבר אשר יבטח באדם, ברוף הגבר
אשר יבטח בני והיה יי מבטוו: (רמיה יז ה-ו)

פרוגיות אומרים. בטווו ביהוה עדי עד; כי ביהוה יהוה, צור עולמים: (שעיה כו ד)

רוזמה אומרת. אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים; ורבו פמו רבו: (זכריה י וז)

צפרת פרמים אומרת. אשא עיני אל ההרים; מאין, יבא עזרי: (תהלים קכא א)

וזסיל אומר. יהוה אלהי אתה, ארומבך אודה שמך, כי עשית פלא; עצות מרוזק
אמונה אמן: (שעיה כה א)

שמביית אומרת. הללוהו בצלצלי שמע; הללוהו, בצלצלי תרועה: (תהלים פרק
קז ה)

זָבוּב אֹמֵר. בְּשִׁעָה שְׂאִין יִשְׂרָאֵל עֹסְקִים בְּתוֹרָה, קוֹל אֹמֵר קָרָא, וְאֹמֵר מִה
אֶקְרָא; כָּל הַבָּשָׂר וְזִצִיר, וְכָל וְזִסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: יִבֶּשׂ וְזִצִיר נָבֵל צִיץ, וְדָבָר
אֶלְהִינוּ יָקוּם לְעוֹלָם: (ישעיה פרק מ ו-ו): בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם; שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרוּחוֹק
וּלְקָרוֹב אֹמֵר יְהוָה וּרְפָאתָיו: (ישעיה פרק נז יט)

תְּנִינִים אֹמְרִים. הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ; תְּנִינִים, וְכָל תְּהוֹמוֹת: (תהלים פרק
קמוז ז)

לִוְיָתָן אֹמֵר. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב; כִּי לְעוֹלָם וְזִסְדּוֹ: (תהלים פרק קלו א)

דְּגִים אֹמְרִים. קוֹל יְהוָה, עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הָרַעִים; יְהוָה, עַל מַיִם רַבִּים:
(תהלים פרק כט ג)

צְפַרְדֵּעַ אֹמֶרֶת. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

פָּרָק וְזַמִּישׁי

בְּהִמָּה דָּקָה טְהוֹרָה אֹמֶרֶת. מִי כְמוֹכָה בָּאֵלֶם יְהוָה, מִי כְמוֹכָה זָאֲדָר בְּקִדְשׁ;
זוֹרָא תְּהִלַּת עֲשֵׂה פִלָּא: (שמות פרק טו יא)

בְּהִמָּה גְּסָה טְהוֹרָה אֹמֶרֶת. הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנָנוּ; הָרִיעוּ, לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (תהלים
פרק פא ב)

בְּהִמָּה דָּקָה טְמֵאָה אֹמֶרֶת. הִיטִיבָה יְהוָה לְטוֹבִים; וְלִישָׁרִים, בְּלִבּוֹתָם: (תהלים
פרק קכה ד)

בְּהִמָּה גְּסָה טְמֵאָה אֹמֶרֶת. יִזְעַע כְּפִיָּה כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיָּה וְטוֹב לָךְ: (תהלים פרק
קכוז ב)

גָּמַל אֹמֵר. יְהוָה מְמָרוֹם יִשְׂאֵג וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ, שְׂאֵג יִשְׂאֵג עַל גְּוָהוּ:
(ירמיה פרק כה ל)

סוֹס אֹמֵר. הִנֵּה כְּעִינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעִינֵי שְׁפוּזָה אֵל יָד גְּבָרָתָהּ כִּן
עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה אֶלְהִינוּ; עַד, שְׁיִוֹנָנוּ: (תהלים פרק קכג ב)

פָּרָד אֹמֵר. יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ; כִּי שָׂמַעוּ, אֲבִרֵי פִיָּה: (תהלים פרק קלז
ד)

וזמור אומר. לך יהיה הגדלה והגבורה והתפארת והגזון וההוד, כי כל בשמים ובארץ; לך יהיה הממלכה, והמתנשא לכל לראש: (דברי הימים א, כט יא)

שור אומר. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה, ויאמרו לאמר; אשירה ליהוה כי גאה גאה, סוס ורכבו רמה בים: (שמות פרק טו א)

וזיות השדה אומרים. ברוך הטוב והמטיב:

צבי אומר. ואני אשיר עוף וארנן לבקר, ווסדף כי היית משגב לי; ומזוס, ביום צר לי: (תהלים פרק נט יז)

פיל אומר. מה גדלו מעשיך יהוה; מאד, עמקו מושבתיך: (תהלים פרק צב ו)

אריה אומר. יהוה כגבור יצא, כאיש מלחמות יעיר קנאה; יריע אף יצרוח, על איביו יתגבר: (ישעיה פרק מב יג)

דב אומר. ישאו מדבר ועריו, ווצרים תשב קדר; ירנו ישיבי סלע, מראש הרים יצוונו; ישימו ליהוה כבוד; ותהלתו באים גידו: (ישעיה פרק מב יא יב)

זאב אומר. על כל דבר פשע על שור על זמור על שיה על שלמה על כל אבדה, אשר יאמר כי הוא זה, עד האלהים, יבא דבר שניהם; אשר ירשיען אלהים, ישלם שנים לרעהו: (שמות פרק כב וז)

שועל אומר. הוי בנה ביתו בלא צדק, ועליותיו בלא משפט; ברעהו יעבד וזנם, ופעלו לא יתן לו: (ירמיה פרק כב יג)

זרזיר אומר. רגזו צדיקים ביהוה; לישרים, גאון תהלה: (תהלים פרק לג א)

זתול אומר. ארדוף אויבי ואשיגם, ולא אשוב עד פלותם: (תהלים יז לז)

פרק ששי

שרצים אומרים. ישמוז ישראל בעשיו; בני ציון, יגלו במלכם: (תהלים פרק קמט ב)

אלים שבשרצים אומרים. אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי ויתים; סביב, לשלונך: (תהלים פרק קכז ג)

נְזוּשׁ אֹמֵר. סוּמְךָ יְהוָה לְכָל הַנְּפֹלִים; וְזוֹקֶךָ, לְכָל הַכְּפוּפִים: (תהלים פרק קמה יד)

עֲקָרָב אֹמֵר. טוֹב יְהוָה לְכָל; וְרוֹזְבִי, עַל כָּל בְּעֵשְׂיוֹ: (תהלים פרק קמה ט)

שֶׁבֶלֶל אֹמֵר. כְּמוֹ שֶׁבֶלֶל תָּמַס יְהוֹלָה; גִּפְלֵ אֲשֶׁת, בֶּל וְזוֹ שְׁמִישׁ: (תהלים פרק נז ט)

נְמֻלָּה אֹמֶרֶת. לֵךְ אֶל נְמֻלָּה עֲצֵל; רֵאֵה דְרָכֶיהָ וְזוֹכֵם: (משלי פרק ו ו)

עֲכָבֵר אֹמֵר. וְאַתָּה צְדִיקָה, עַל כָּל הַבָּא עָלַי; כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי: (נזומיה פרק ט לג)

וְזִלְדָּה אֹמֶרֶת. כָּל הַנְּשֻׁמָּה תִהְלַל יְהוָה, הַלְלוּמֶיהָ: (תהלים קנ ו)

כְּלָבִים אֹמְרִים. בָּאוּ נִשְׁתַּזְזוּהָ וְנִכְרַעְהָ; נִבְרַכְהָ, לִפְנֵי יְהוָה עֲשִׂנוּ: (תהלים פרק צה ו)

אוּז'כ יאמר אלו הפסוקים: #

רַבִּי יִשְׁעִיָּה תִלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי וְזִינָא בֶן הוֹסָא הִתְעַנְּהָ וְזִמְשׁ וְשִׁמוּנִים תִּעְנִיּוֹת, אָמַר כְּלָבִים שֶׁכְּתוּב בָּהֶם וְהַכְּלָבִים עָזִי גִפְשׁ לֹא יִדְעוּ שֶׁבִּעָה יִזְכּוּ לֹאֹמֵר שִׁירָה. וְעֵנָה לוֹ מִלֵּאף מִן הַשָּׁמַיִם, וְאָמַר לוֹ יִשְׁעִיָּה עַד מִתִּי אַתָּה מוֹתֵעָה עַל זֶה הַדְּבָר, שֶׁבוֹעָה הִיא מִלְפָּנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא מִיּוֹם שֶׁגָּלָה סוּדוֹ לְזַבְקוֹק הַנְּבִיא לֹא גָּלָה דְבָר זֶה לְשׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, אֲלָא בְּשִׁבִיל שֶׁתִּלְמִידוֹ שֶׁל אָדָם גָּדוֹל אַתָּה, שֶׁלְּזוּנֵי מִן הַשָּׁמַיִם לְזַדְקָה אֲלֵיהָ, וְאָמְרוּ כְּלָבִים כְּתִיב בָּהֶם וְלִכְלֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִזְרָץ כְּלָב לְשׁוֹנוֹ, וְלֹא עוֹד אֲלָא שֶׁזְּכָרוֹ לְעִבְד עוֹרוֹת מִצְוֹתָם, שֶׁכּוֹתְבִין בָּהֶם תִּפְלִין וּמְזוּזוֹת וְסִפֵּר תוֹרָה, עַל כֵּן זָכוּ לֹאֹמֵר שִׁירָה. וּמֵה שֶׁשְּׂאֵלֶת וְזוֹר לְאֹזְרִיק וְאֵל תוֹסִיף בְּדְבָר הַזֶּה עוֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב שׁוּמֵר פִּי וְלִשׁוֹנוֹ שׁוּמֵר מִצְרוֹת גִּפְשׁוֹ :

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ יי מִצְיוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּמֶיהָ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ יי כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: